

1011 LIST

LETO VI

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 11

*od našega
LETECEGA
reporterja*

SE NE MUDI

Po cesti, ki vodi v Bradford, drvi z blazno naglico eleganten ameriški avtomobil. Na cesti sreča kmeta in se naglo ustavi. Iz avtomobila pogleda Američan in vpraša kmeta:

— Halloo, you, iščem Shakespeareovo rojstno hišo. Ali vozim pravilno?

— Pravilno, pravilno! — ga potolaži kmet. — Samo ni vam treba tako hiteti, Shakespeare je že davno umrl!

ENA PROTI ENA

Peter se je vrgel na trgovino. Izdelovati je začel prepeljičo pasteto in jo je dobro prodajal.

Pa so Petra vprašali, odkod le jemlje toliko prepelice za vse te pastete!

— O, je dejal Peter, »saj niso same prepelice! Mešam jih malo s konjskim mesom!«

— Pa kako mešaš, Peter? — so hoteli vedeti ljudje.

— Tako, ena proti ena, pači.

— Kako ena proti ena, Peter? —

— Na eno prepelico vzamem pač po enega konja...!

ZDRAVILO

Neki vaški mazač je zdravil kovača. Pa ni in ni hotel postati zdrav. Nekega dne pa si je kovač zaželel zelja in se ga pošteno navedel — pa glej zlomka: kmalu je postal zdrav.

Mazač pa si je doma v svoj zvezek z recepti napisal: »Proti vročici — je dobro kislo zelje!«

Cez nekaj časa je zbolel za vročico še krojač. Mazač mu je predpisal kislo zelje in krojač je čez tri dni umrl.

Mazač si je nato v svoj zvezček pripisal: Proti vročini — je kislo zelje dobro za kovača, ne pa za krojača...

MED KVARTOPIRCI

»Ze greš domov? Kako bomo pa grali tarok brez tebe?«

»Saj pridem takoj nazaj. Grem samo zamuditi zadnji tramvaj, tako da bom imel mirno vest, potem pa pridem takoj nazaj!«

BIROKRATSKA

Kapus je dobil naraščaj. Ves srečen je takoj po opravljenih formalnostih odhitel na prijavitni urad, da prijavi novega člana svoje rodbine. Izpolnil je prijavnico in jo pomolil uradniku skozi okno. Ta jo je samo naglo preletel z očmi. Potem mu jo je zagnal nazaj in rekel:

»Pozabili ste navesti njegovo prejšnje stanovanje.«

IZKUŠENA GOSPODINJA

Jože je pripeljal svojo mlado ženo domov. Mlada žena bi na vsak način rada pomagala tašči pri kuhanju:

»Mamica, ali vam lahko kaj pomagam?«

»No, če že ravno hočeš, solato bi bilo treba še oprati...«

»Tako bom, mamica. Samo dajte mi, prosim, še kosček mila!«

SPET ENA IZ MENZE

Abonent - nergač menja menzo vsak mesec. V vsaki zabavlja, zdaj na to, zdaj na ono. Pred kratkim je spet poklical upravnika in mu rekel:

»Veste kakšen okus ima vaš zrezek? Prav kakor star podplat, ki bi ga spekl na maslu!«

Upravnik pa se ni dal spraviti iz ravnotežja, temveč je le začudeno pogledal starega sitneža:

»Neverjetno, kaj vse ste že jedli!«

Prvomaiska problematika

Stanovanjski referent na planinski koči: »Glej, glej, zdaj šele vidim, koliko ljudi lahko strpaš v en sam prostor!...«

POLDI

(Svicaški humor)

Ona: »Voda za kopanje mora biti vedno enako topla — točno 37 stopinj!«

On: »Lepo, lepo! Toda ali lahko tako majhen otrok to kontrolira?«

»Ah, stari Grki so znali krasno graditi!«

»Saj tudi ni čudno, ko pa danes gradijo sami mladi ljudje.«

»Vi obtoženega dobro poznate. Ali je kaj govoril sam s seboj, če je bil sam?«

»Ne vem, ker nisem bil nikdar z njim, kadar je bil sam.«

»To je, vidite, star mojster...«

»Bežite, no! To je vendar stara ženska!«

NAJ TOTI LIST OGREJE SE TISTE ONKRAJ MEJE

Nande Bula:

APOLO KRONIKA

(Iz Celovca)

Prejšnji teden je prispel v Celovec cirkus »Apolo«, ki je vzbudil največ zanimanja pri prebivalcih Mohorjeve hiše. Dolfeka boljša polovica ni pustila blizu, ker je baje crknila opica in zdaj iščejo drugo. Pravijo, da se je upravi cirkusa najbolj vneto ponujal v službo Kozamurnik Muri, ki se je pohvalil s svojimi fakijskimi sposobnostmi. Kot zastopnik Interexporta — podjetja za pošiljanje darilnih paketov — je v stanju izvesti kombinacijo, v kateri naročni paket izginje, preden dospe do naslovljenca. Toda neki dr. Tischler mu je dokazal, da zmore podobno stvar tudi on.

Cirkuške predstave so po nalogu OVP obiskali tudi »Dorfgemeinschaftlerji«, da bi pridobili kakšne nove ideje za njihovo propadlo prosvetno dejavnost. Iz ško-fije pa se jih ni udeležil nihče, ker so že z ustaškim verskim kongresom imeli dovolj cirkusa!

Pišta Lajoš:

DEVET VARIANT

(Iz Slovenskega Porabja)

Leta 1945 sem bil tepen od Rusov, češ da sem madžarski fašist,

leta 1946 sem bil tepen od Madžarov (po nalogu Rusov) ker sem bil Slovenec,

leta 1947 od Rusov in Madžarov kot saboter, ker iz ene kravice nisem mogel narediti dveh,

leta 1948 od Rusov in Madžarov kot Jugoslovane, leta 1949 kot titoist,

leta 1950 kot tito-fašistični agent,

leta 1951 kot običajni pripornik,

leta 1952 kot izredno nevarni pripornik,

letos aprila pa zato, ker sem pri zaslišanju izjavil,

da je naš vodja Stalin — torej najbrž kot stalinist!

Rusi Pepo:

ŽUPA NA VSEJ ČRTI

(Iz Gorice)

Celih štirinajst dni so me obletavali kominformistični agenti in me silili in prosili, naj se vpišem v Komunistično partijo Itali-

je. Tako lepo so prosili in moledovali, da imajo letos povišan plan, a da še lanskega niso dosegli, da se mi je kar milo storilo. Pa se je v zadevo vmešala sosedica — in ni bilo nič.

Ko sem pa nekaj dni pozneje prišel iz službe, me je že na pragu ustavila naša stara, napol slepa teta in mi hitela pripovedovati, da bom na loteriji zadel vsaj milijon lir.

»Pet srečk sem kupila!« je dejala in mi jih molela v roke.

Ko sem si nataknil očala in jih pogledal, sem z vseh petih zbral, da so to izkaznice »Partito Comunista Italiano!«

Korejsko vprašanje

GIGLI CONTRA SCHIPPA

(Iz opere »Bivši tenorji in italijanske volitve«)

GIGLI:

»Sem mojster arij in kariat, postal volilni kandidat: krščanski demokrat! s Puccinijem in Verdijem, v volilno borbo smelo grem!«

PEVSKI VLOŽEK:

»Politika le vara nas, vedno lokavo, nič ji ni pravo, vse brez resnice.«

Oh, prvi maj je spet sedaj. Jaz si nazaj želim v kraj.

TOZBA VOJNEGA ZLOČINCA

kjer sem nekdaš je prvi maj, Nič več nazaj, imel svoj raj, ker jaz nazaj, nič več nazaj, Vrag vzame naj ne morem v raj! končan je raj!

STRANKA TELEČJEGA ZREZKA RAZPUŠČENA

Prpriave za volitve v Italiji so v polnem teku. Nekoga požrešnega profesorja, ki je ustanovil stranko telečjega zrezka, so na zahtevo italijanskih telet aretirali, ker so se pritožila, češ da takšen bik med ajimi nima kaj iskati.

REDKO DRUGAČE

G. E. Lessing: »Ljudje niso vedno to, kar se zdi na prvi pogled, toda redko so kaj boljšega.«

Dunajski zrezek

Imamo slabe in dobre okrožnice. Slabe okrožnice povzročajo migreno in slabo prebavo dobrim državljanom, dobre pa gluho-nemost slabim državljanom. Neizpolnjevanje dobrih okrožnic ima isto posledico kot slabe okrožnice.

Neka dobra okrožnica je rekla: »Donodke, ki so jih podjetja dosegla po sreči (zvišanje cen, razlike v tečajih), naj si srečno razdelijo MLO in podjetja!«

In tako so si MLO in podjetja začeli deliti tistih nekaj sto milijonov dinarjev za gradnjo stanovanj. Državljanji z večletno stanovanjsko-uradno prakso so se že v mislih stegovali po novih stanovanjskih prostorih, ko naenkrat udari strela z jasnega neba.

»Z jasnega neba?« so vsi pomislili in takoj uganili: »Jasno — to je gotovo podružnica Narodne banke!« In beseda je meso postala ter blokirala tuuradno zgoraj navedene dohodke. To pa zaradi tega, ker je vse na svetu relativno, torej je tudi dobra okrožnica lahko relativno slaba in ker so po Kantovi teoriji »stvari same na sebi«, ki jih ni mogoče z navadnimi državljanjskimi možgani razumeti, je treba vso to stvar zaviti v sedmo tančico in jo garnirati z magičnim gospodarskim prijemom — blokiranjem sredstev!

Tistega usodnega popoldneva je knjigovodja Narodne banke sedel doma pri dunajskem zrezku. Ze ga je hotel zrezati in pojesti, ko ga je zmotila žena s pripovedovanjem o popisovalcu, s katerim se je skregala, ker je hotel vedeti, koliko je stara. K sreči je mleko zavrelo in žena je stekla v kuhinjo.

Knjigovodji so se pocedile sline in hotel je zrezek zrezati. Takrat je pozvonilo.

»Hudič!« je zaklel knjigovodja, »zakaj se pa imenuje ta jed zrezek, če ga ni mogoče zrezati!«

In je šel odpirat vrata. Vstopil je slab zdravnik, toda njegov dober prijatelj.

»Kaaaj?« ga je glasno vprašal zdravnik-prijatelj in še bolj glasno nadaljeval: »Dunajski zrezek boš jedel? Dragi moj, to pa ne, to pa nikakor ne!« Z zdravniškim prijemom je vzel zrezek ter ga nesel ženi v kuhinjo. Slab zdravnik — dober prijatelj mu je napisal še nekaj slabih receptov in odšel.

Knjigovodja je šel v kuhinjo po zrezek, ga prinesel v sobo, ga zrezal in med tem, ko je žvečil zrezek, momljaj: »Slabega zdravnika pa ne bom poslušal!« Ko je pojedel zrezek, si je dejal: »Malo pozneje sicer, pojedel sem ga pa le. Ali ga morda nisem zaslužil?«

In čudno, pogledaj, pri tem se je nenadoma spomnil blokiranih sredstev pri Narodni banki...

Kunigunda:

DOMOVI

Krištof se je nekega dne zgodaj zjutraj na nekem tovornem avtomobilu odpeljal iz Idrije na obisk v Ljubljano. Nekaj ur je taval po mestu, si ogledoval lepe izložbe in razne zanimivosti, naposled pa zavil v gostilno, v kateri je bil prej z Janezom. Naročil si je četrt črnega in se malo razgledal okrog sebe. Ko je kapijico posrkal, jo je naročil še četrt in segel v aktovko po malico. Potem je naročil še četrt in še četrt in jo sredi popoldneva mahnil iz gostilne na cesto. Malce okrogel in široko nasmejan je nekoliko majavo stopil na prvi šišenski tramvaj, se ponovno preprčal, če še ima železniško karto za potovanje nazaj domov v žepu — in se odpeljal.

Minila je ena ura, minili sta dve — Krištof se je v sprednjem kotu tramvaja prav krepko držal za kljuko in z največjim zanimanjem buljil v prerivajoče se ljudi in okolico. Ko je minila še ena ura, sta se vozača tramvaja menjala in novi je vprašal starega:

»Kaj novega?«
 »Nič posebnega,« je odvrnil stari, »le tega človeka malo opazuj. Ze tri ure se neprestano vozi in nasmejeno gleda okrog.«
 »Eno uro ga bom še pustil,« je nadaljeval novi vozač in odpeljal voz proti Šiški.

Krištof pa je — meni nič tebi nič — še dalje stiskal z eno roko kljuko tramvaja, z drugo pa ročaj aktovke. Silno imenitno se mu je zdelo vse to, ko ga je čez dobro uro vozač le vprašal:

»Hej, tovariš, kaj pa si? Kam se peljete?«
 Krištof je popolnoma nič presenečen veselo uprl pogled vanj in možato vzkliknil:

»V Idrijo!«

NIC POSEBNEGA

»Ali ste videli na svojem obhodu kaj posebnega?« vpraša komandir postaje mlajšega miličnika, ki se je pravkar vrnil z obhoda.

»Ne, nič posebnega. V Razlagovi ulici je padel neki mož iz petega nadstropja na cesto in mrtev obležal.«

»Kaaaaj? In vi pravite, da niste videli nič posebnega!«

»Seveda ne. Nekaj posebnega bi bilo, če bi mož ostal živ!«

TALENT

— Kaj boste z vašim sinom, ko konča gimnazijo?

— Profesor bo.

— Tako? Pa ima dovolj smisla za to?

— Seveda! Ze sedaj ima najraje počitnice!

LJUBLJANSKE

PREBRISANEC

Student Tine kupuje vsak dan v pekarni kruh za večerjo. Pa ga sreča prijatelj in se začudi:

»Tine, zakaj kupuješ vedno dve polovici štruce in ne kar eno celo?«

»Zakaj? Zato, ker ga tako dobim več!«

»Kako to?«

»Enostavno! Če ga kupiš samo pol štruce, ga prerežejo na pol in ti potem zaračunajo pol štruce 20 din. Ko sem nekoč vprašal, zakaj ravno 20 din, so mi pojasnili, da se jim vedno malo zareže in da je kruha malo več, torej ravno za 20 dinarjev. In tako sedaj vedno kupim celo štruco, poprosim, da mi jo prerežejo na pol — in ker se jim vedno malo zareže, dobim za 39 dinarjev dejansko več kot kilo!«

NA PLESU

— Gospodična, v tej toaleti me spominjate na Goyino La Majol!

— Nikar mi ne laskajte, prosim vas!

— Toda, gospodična...

— Nikar, prosim! Ali sem res tako podobna tisti... no, kako se že imenuje?...

— La Maji? Seveda! Samo majhna razlika je med vama: La Maja je namreč — ležeč akt!

Dvojezični napisi

tudi v ljubljanskem »Unionu«

— Zakaj pa tukaj kar dvakrat piše »lift«?

— Veste, tisto zgoraj je za inozemce, spodnje pa za domačine...

MISTICIZEM V LJUBLJANI

Zadnjič sem ujel pogovor dveh uslužbencev ljubljanske »Preskrbe«:

»Ali ti veruješ v preseljevanje duš?«

»Jaz? Ne! Pa ti?«

»Jaz pa!«

»Od kdaj pa se tako predajaš misticizmu?«

»Ko sem videl, kako je direktor napravil pol milijona dinarjev in se preselil v zapor.«

»Dobro, toda v kakšni zvezi je direktor s preseljevanjem duš?«

»Kako da ne — saj je bil vendar duša podjetja...«

Zadovoljni bralec

PRVOMAJSKIH ČASOPISOV

— Oprostite, ali je morda v časopisu kaj o pomanjkanju časopisnega papirja?

CENE NA OBROKE

Zadnjič sem zagledal v izložbi neke ljubljanske knjigarne knjigo, ki sem jo že dolgo iskal. Ves srečen sem takoj zavil v prodajalno in vprašal po ceni.

»Samo 320 dinarjev stane!« me je potolažil prodajalec.

»Cena ni visoka!« sem se potolažil in zahteval: »Potem pa mi jo kar zavijte.«

Prodajalec je odhitel po knjigo in se kmalu vrnil z njo. Potem je pogledal na platnice:

»Oprostite, toda knjiga stane 380 dinarjev. Poglejte, prosim, tukaj na platnicah je zapisana cena: 380 dinarjev!«

Jaz sem prišel omahovati. Prodajalec je še enkrat pogledal na platnice in zamrmral:

»Trenutek, prosim. Vprašal bom šefa...«

Ko se je vrnil, me je sočutno pogledal:

»Oprostite mi, prosim, prejle sem se zmotil. Knjiga namreč stane — 420 dinarjev!«

NIMAJO TAKIH!

V prodajalno radijskih sprejemnikov vstopi možakar in si prične ogledovati aparate domače in inozemske proizvodnje. Vljudni prodajalec ga vpraša:

»No, očka, kakšnega bi pa radi?«

»Takšnega, kot jih vi nimate.«

Prodajalec se začudi:

»Nemogoče! Kakšnega pa hočete: domače ali inozemske proizvodnje, štiricevne, petcevne, sedemcevne, ali morda desetcevne, baterijske ali na tok, napetosti 110 ali 220 V?«

»Saj sem rekel, da nimate takšnega, kot bi ga jaz rad...«

»Povejte vendar, očka, kakšnega bi pa radi?«

»Veste, takšnega za ljubljansko napetost — 170 do 180 Voltov!«

BOLJSI NAČIN

— Poglej, Frane, danes nikakor ne morem Petrička uspavati! Kaj praviš, bi mu zapela kakšno uspavanko? — Ne bi raje poskušala prej še z lepim?

MAČJI REP...

(Piše Stef Bezljaj)

Janez Svigašvaga, eden vodilnih uslužbencev podjetja »Olupkopimprom«, si je skrbno očistil naočnike, jih nataknil na nos in razrezal najnovejšo številko »Totega lista«. In medtem, ko je počasi in preudarno, kakor se spodobi vodilnemu uslužbencu podjetja z nežnodonečim imenom, srebral juho, je črkoval naslove posameznih člankov in jih spremljal z glasnimi komentarji:

»Vidiš jih, zopet so si privoščili birokrate iz podjetja »Sirsadprom«. Tako je treba! Birokracija je rakava rana našega gospodarstva... Hehe, tudi direktorju »Hamhamproma« niso prizanesli! Bravol! Dobro ga režejo!... Aha, tule bo pa ena iz naše stroke. Menda leti na našo neljubno konkurenco... Seveda! Diktatorstvo, nestrokovno vodstvo, birokracija... kako... vruga! Nas so si privoščili!... Nas si upajo klevetati!«

Divje je zmečkal »Toti list«, ga zagnal na tla, skočil nanj in ga pričel teptati:

»Pasji sinovi, to naj bi bila demokracija!...«

In začel je kleti bližnje in daljnje sorodstvo pisuna, ki je napisal ta članek, tako da je morala žena iz vzgojnih razlogov odpeljati otroka v drugo sobo.

SLIČICA Z ONEGA SVETA

V čakalnici pred peklen-skimi vrati sedita dva, ki čakata, da jima kak peklen-ski birokrat izstavi dovolilnico za vstop v pekel (kakšen pekel pa bi bil brez birokracije!). Ker jima je dolgčas, se hvalita z grehi z onega sveta:

»O, my boy, to so bili časi!« je vzkliknil eden. Prihajam naravnost iz Amerike. Tam je pravi raj za špekulante! Izkoriščal sem ljudi, kolikor se je le dalo! Živel sem na tuj račun...«

Drugi je samo odmahnil z roko:

»To ni nič posebnega!«
 »Sežigal sem žito in metal hrano v morje, samo da bi obdržal ceno...!«

Drugi se še vedno ni dal ugnati:

»To tudi ni nič posebnega!« je dejal in odmahnil z roko.

»S špekulacijami sem dvigal cene, da je kar škripalo...!«

Drugi je celo tokrat samo še odmahnil z roko. Tedaj pa je prvemu bilo dovolj:

»Kaj za vraga pa si bil potem ti na zemlji, če ti vse to še ni dovolj?«

Drugi je nato važno pogledal prvega in dejal s poudarkom:

»Bil sem gostinec na Jadrani leta 1953...!«

MESTNI LJUDSKI ODBOR GLAVNEGA MESTA LJUBLJANE

čestita vsem Ljubljčanom in Ljubljčankam

K PRAZNIKU PRVEGA MAJA

in jim priporoča, naj v čim večjem številu vpisujejo posojilo za gradnjo stanovanjskih stavb!

Ameriški humor

»No, torej, kje vas boli?«

Mnogo za šalo,
le malo za res,
brez vseh zahtev,
le da smeha je umes;
divje domisljice,
nore ideje —
temu se rada
Amerika smeje!

Nevarna
umetnost

Televizijski poljudnoznanstveni program

Točnost nad vse

»Si prepričan, da nisi ničesar slišal
o uporabi v zoološkem vrtu?«

Marsovec: »Zemlja! O, fant, zdaj
sva pa izgubljen!«

»Moja mati je bila riba, kdo pa je
bil oče, ne vem.«

Fakir ima smolo

NEBEŠKA

Bilo je to v nebesih.

Tam je zbral nadangel Gabrijel vse duše, katerih grešna telesa so se kdaj bavila na zemlji s pisanjem — in jih posadil v šolski razred.

Zakaj? — se sprašuješ, dragi bralec. Morda je tvoje vprašanje upravičeno, toda ne gre, da bi mi tukaj diskutirali o tem, »zakaj« se kaj zgodi — to prepustimo višjim sferam. Ljubi bog je sicer dokaj demokracičen, toda nadangel Gabrijel kaže še vedno močne birokratske tendence, zato se z njim ne spleča na četi razprave.

Dejstvo je, da so se te duše zbrale in nadangel Gabrijel je dal vsem skupaj eno nalogo: napisati prosti spis o — kravi. Da, o kravi! Ne verujete? Pa si pogledajte rezultate!

Med prvimi je končal stari nepopravljivec Bocaccio. Njegov spis se je glasil:

»V našem mestu, prebogatem vseh zemeljskih dobrin, je živeła mlada, lepa in prav dostojna krava, soproga hrabrega in uglednega bika. Zgodilo pa se je, da se je v to mlado kravo, po imenu Isabella, zaljubil mlad, močan bik iz sosednjega posestva. Ni čudno, da je oba kmalu povežalo globoko medsebojno nagnjenje. Skrivaj sta se sestajala v majhnem gozdu in se tam predajala mladi ljubezni.

Zgodilo pa se je, da je bik — njen soprog — zvedel za to sladko skrivnost in sklenil oba ljubimca presenetiti. Toda mlada krava je to tudi zvedela in se dogovorila z mladim bikom, da je pripeljal tistega dne v gozdič neko drugo kravo. Razjarjeni bik-soprog je ob določenem času res prihitel v gozdič in ob pogledu nanj se je krava — kar je bilo pač naravno — skrila za mladega bika.

— Ha, ti bik! — je zavpil razjarjeni bik-soprog. — Brani se! S krvjo bom opral svojo čast!

— Čemu, plemeniti vitez? — je odgovoril mladi bik, in ker je v tem prišla za svojim soprogom tudi krava Isabella v gozdič, se je upala pokazati tudi ona druga krava.

Bik je bil seveda osramočen in čeprav je vse mesto vedelo za rogove, ki mu jih je razen njegovih lastnih nabila njegova pametna soproga, ni nikoli več podvomil v zvestobo svoje žene!

Kmalu za njim je končal svojo nalogo slavní filozof Nietzsche:

»In to vam povem: krava je nekaj, kar je treba preboleti! Učil vas bom o kravi. Pa tudi nadkravo je treba preboleti. Zato vas bom učil o nadnadkravi, in učil vas bom tudi to preboleti, kajti ne smete imeti spoštovanja niti pred nadkravo, niti pred nadvolom! Ne smete imeti spoštovanja pred ničemer, niti pred spoštovanjem samim!

Zato čujte! Kar vam bom povedal, se ni bilo povedano: Jaz sem krava, ki je porodila mnogo volov, majhnih, velikih, zelenih, črnih.

In še nikoli ni bilo krave, ki bi rodila večjega vola! Zato vedite: jaz sem nadkrava, krava vseh krav in za menoj bo samo črna noč...

Za Nietzschejem je oddal svojo nalogo v dvestopetdesetih knjigah po štiri zvezke slavní pisatelj Karl May:

»Stal sem pripravljen, v eni roki svojo slavno Herjevo repetirko, v drugi odvit laso, v tretji srebrn tomahavk — darilo Nšo-či, lepe Indijanke, v četrti ščipalnik. Krog Indijancev okrog mene je bil ozko stisnjen:

— Howgh! Ti si velik bojevnik! Old Shatterhand, so ti naredili ime hrabri lovci po prerijah, toda hrabri bojevnik, sinovi rodu Komančev se te ne bojijo! Howgh, govoril sem!

Tehne, grozeče so bile njegove besede, pa vendar nisem popustil:

— Moj rdeči brat, Veliki Bivol, poglavar Komančev si! Toda pošten človek sem in kristjan. Zato ti ponujam pipo miru. Ne zahtevam pa ničesar drugega za svoje prijateljstvo kot to, da vrnete Apačem, katerih wigwame ste izdajalsko napadli, ugrabljeni plen! Howgh, govoril sem!

NALOGA

Te moje besede so delovale kot blisk! Krog se je razklenil in pred noge so mi položili nedolžno žrtev nočnega napada — zaklano kravo!

Nekaj časa je minilo, potem je oddal nalogo še eden modernih slovenskih realistov:

»Stefan je vstal, si popravil hlače, zavezal črne čevlje z rjavimi vezalkami in pretegnil svoje dolge ude. V četrtem členu desne roke mu je nekaj počilo. Nato je stopil skozi smrekeva vrata, katerim je pred 28 leti napravil še Stefanov oče nove vratnice iz borovega lesa, in obstal pred hišo. V dolini je zalajal neki pes, tako nekako med D-durom in fis-molom in medtem, ko je Stefan premišljeval, ali naj gre najprej na seštanek društva upokojencev ali pa posvetovati se o letošnji letini z župnikom, se je oglasil iz poslopja na njegovi levi dolgi, zategel, nekoliko pridružen, pa vendar prodiren glas.

— Aha — je dejal Stefan — Liski moram še nameštiti krmel!

Liska, to je bila njegova — krava.

Za tem nadebudnim realinom je oddal svojo nalogo tudi razmršeni dramatik Ibsen:

»Gospod s polotoka: Mislite, da je krava —?

Deklica s pšeničnimi lasmi: Krava?

Gospod s polotoka: Da, krava.

Deklica s pšeničnimi lasmi: Da, v nekem smislu z njo povezana zahteva.

Gospod s polotoka: Moralna obveza —?

Deklica s pšeničnimi lasmi: Da, takorekoč moralna.

Gospod s polotoka: Da, molčite, ne govorite tako glasno! Ne omenjajte več tega!

Deklica s pšeničnimi lasmi: Ali je krava?

Gospod s polotoka: Da, krava je.

Deklica s pšeničnimi lasmi: Ali bi lahko dokazali, da je krava?

Gospod s polotoka: (ji skrivnostno nekaj šepče na uho).

Deklica s pšeničnimi lasmi: Da, da, slutila sem, da ji nekaj manjka —.

Gospod s polotoka: In vsakdo je hotel, da bi govoril samo o njegovem načinu —.

Deklica s pšeničnimi lasmi: Da, samo o njegovem načinu. Krava pa je vsakomur samo postranska stvar!

Gospod s polotoka: Zato pa ji tudi nekaj manjka. Manjka —.

Deklica s pšeničnimi lasmi: Da, manjka zahteva —.

Gospod s polotoka: Mislite moralna?

Deklica s pšeničnimi lasmi: Da — moralna —!

Gospod s polotoka: Prav, povem vam jutri —.

Deklica s pšeničnimi lasmi: Jutri?

Gospod s polotoka (skrivnostno): Da, jutri —.

Za Ibsenom je prinesel skrbno napisano in kolekovano svojo nalogo tudi birokrat. Z ozirom na to, da so se zaradi njegovih pisarij ljudje prav toliko, če ne več prejezili kot pri ostalih, je nadangel Gabrijel sprejel tudi njegovo nalogo:

Predmet: Krava.

Z ozirom na vaš tozadevni dopis, vložna št. 45.778 in v zvezi s predmetnim nalogom od dne 30. februarja 1953 vam po uradni dolžnosti, a po pooblastilu uredbe o določanju prekvalifikacijskih tarifarnih postopkov predterminskih participacij na protokolaciji drugo-predmetnih vlog v smislu čl. 278, odstavek 17, druge glavne dopolnilne uredbe o perfektuiranju stroškovnih postavk po stavu 3729 sporočamo, da o topoglednem predmetu, zahtevanem v gori citiranem dopisu, ni tu uradno nič znanega.

Koleki prilepljeni in pravilno uničeni!

Po pooblastilu

Voleslav Kravič, l. r.

Prav na koncu ves prepoten in izmučen je oddal svojo nalogo slovenski humorist: Njegova naloga je bila prav kratka, toda porazna:

»Oprostite — naloge nisem napisal. O kravi ni moč napraviti nobenega konstruktivnega vica...»

Vsemu nakljub

— No, Gusti, ravno toliko, da je šio!

— Pa sem še rekel onim spodaj, naj ne knojijo toliko!

PLESNA

— Natakak, recite no godcem, naj kaj drugega zaigrajo.

— Kaj pa bi želeli, prosim?

— No, kaj počasnega, saj vendar ne morem svoje pečenke venomer žvečiti v polki!

JASNO

V vlaku, ki drvi skozi predor:

On: »To je pa res strašno dolg prostor!«

Ona: »Ja, veš, pa je tudi naš vlak zelo dolg!«

VESELJE V HISI

Mož ves srečen pridirja k svoji ženi z novico:

— Draga, mali je pravkar končno napravil svoj prvi korak, si pri padcu izbil svoj prvi zob in pri tem izrekel svojo prvo besedo!

VELIKO SPOZNANJE

Otroci modrujejo: »Zenijo se torej lahko samo sorodniki!«

»Kako to?« vpraša najmlajši.

Pa pojasni mali Tinček: »Poglej, očka je vzel mamico, stric teto, ded pa babico!«

DEDEK IN VNUČER

— Zatisni vendar oči, dedek!

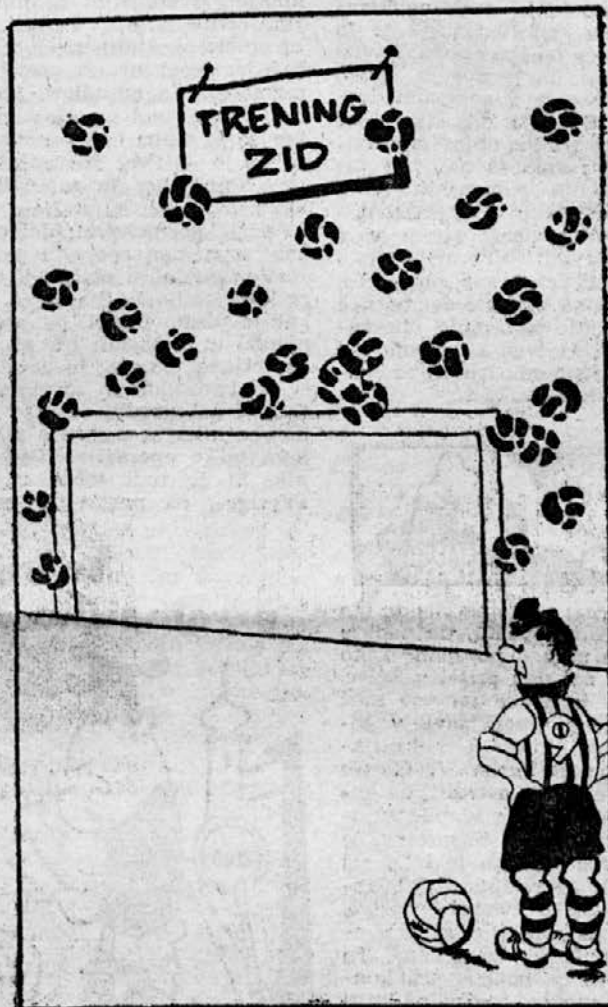
— Zakaj pa, ljubi moj vnuček?

— Zato, ker je oče rekel, da se bomo takoj, ko boš ti zatisnil oči, preselili v tvojo hišo!

V letečih časih

»Doktor, hudo sem v skrbeh za svoje oči. Pomislite, jaz sem edini v tem kraju, ki še nisem videl letečih krožnikov!«

RIBIŠKA

»Mamica, ali ribe tudi govori mati. Lani je ujel jeguljo, ki je vsakokrat, kadar pripoveduje o njej, dva centimetra daljša.«

»Leteči krožniki! Neverjetno!«

EPOHALNO ODKRITJE

Zdravnica Nepovemokateri iz Kamnika bo v prihodnjih dneh najbrž odpotovala na Svedsko, kjer bo dobila Nobelovo nagrado za svoje izredne zasluge na področju zdravniških ved. Omenjena zdravnica je namreč iznašla nov način zdravljenja z obsevanjem. Doselek je bilo v navadi, da so bolnike obsevali s posebno lučjo, genialna kamniška zdravnica pa je ta proces močno poenostavila s tem, da je uvedla sistem obsevanja s sončnimi žarki. Svojega odkritja sicer še ni uradno objavila v najbolj resnih in najbolje obveščenih slovenskih listih »Pavlihi« in »Totem listu«. Svoje paciente sprejema z besedami: »Tovariš, lahko bi šli ležat kar na sonce. To vam bo brez dvoma več koristilo kot moje obsevanje.« Iz tega sklepamo, da je njeno odkritje zares epohalnega pomena.

Dragi bratci! Menda ste že sami opazili, da zadnje čase mnogo potujem. Tako sem oni dan prišel v Zalec. Ker je sonce na vso moč pripekalo, sem zavil v gostinski obrat, kjer kraljuje gostilničarka V. M. Ne morem ravno trditi, da gostilničarka ne bi bila vlijudna z menoj. Nasprotno, še preveč vlijudna je bila, saj mi je neprestano dajala tako visoko zvaneče nazive, kot na primer pristni, temperamentni »gospodin«. To me je na koncu vseh koncev močno razjezilo, kajti pri sosednjih mizah so sedeli vrli vaščani, ki bi me zaradi tega lahko v »Totem listu« razkrinkali, češ Cefizelj je malomeščanski element.

Zato sem brž popil svoj brizganec, še prej pa sem opazil, da visi na steni v gostinski sobi velik križ. »Gostilničarka pa mora biti zelo pobožna!« sem pomislil. Zaradi tega se tudi nisem preveč začudil, ko me je naprosila, naj pripeljem prihodnjic s seboj kakšnega »gospodina« škofa. Ker sem bil še vedno ježen, sem jo mahnil v restavracijo zraven postaje. In ker imajo tudi tam križ na steni, sem gostilničarki kar na lastno iniciativo obljubil, da ji bom pripeljal prihodnjic kakšnega kardinala. V kakšno tretjo gostilno pa nisem več zavil, kajti papeža res nisem nameraval vplesti v to gostilničarsko zadevo.

Cefizelj, I. r.

Mariborske

Blagor ubogim na duhu, kajti njih je ne beško kraljestvo! »Veriga dobre sreče« na pohodu! Ker je prišla izza meje, ji bomo rekli pri nas:

»VERIGA JOHNA BULLA ZA KRATKO PAMET!«

Ce vas roka boli, če vas v glavi trga, zoper točo in slano, če ste zaprti, za uspehe v vaši stroki, za velik zadetek v loteriji — za vse pomaga: »Veriga dobre sreče«! Prisluhnite!

Ko boste po pošti prejeli v angleščini pisano pismo z naslovom »Chain of good Luck«, pazite, da ga nemudoma odposljete naprej in to v dvanajstih kopljah dvanajstim svojim znancem, ki jim želite dobro! Verige za primojduš ne smete prekiniti, sicer bo po vas! Dvanajsetdeset ur po prejemu jo morate razmnožiti in odposlati. Roosevelt je bil svoj čas trikrat izvoljen za predsednika, ker se je točno držal navodil. Neki Nes-se pa je — sicer živ in zdrav — na lepem umrl, ker je zamudil rok, ki ga »Veriga« predpisuje! Neki Vilson se je »Verigi« posmehoval; doletela ga je kazen: v nekem spopadu je bil ubit!

»Veriga dobre sreče« je pred kratkim prilezla tudi na Štajersko. Znani advokat je pismo prejel, ga pravočasno razmnožil in odposlal; tri, po vseh pravih izgubljenih pravde, je zaradi tega dobil! Spoštovani doktor zdravilstva, ki se je tudi držal predpisov, je dobil silno mehko roko in opraviča z velikim uspehom težke operacije. Neki drugi zdravnik, ki je tudi točno izpolnil zahteve »Verige«, pa postavlja sedaj povsem

pravilne diagnoze že na deset metrov oddaljenosti od pacienta. In še o nekem tretjem je slišati, ki je pri neki bolnici, za katero so mislili, da ima tuberkulozo, takoj po izpolnjenih regulah »Verige« — pravilno ugotovil raka na jetrih.

Le v enem primeru »Veriga« ni pomagala, čeprav je bilo vsem predpisom zadoščeno. Prejel jo je nekoliko umsko opešani inteligent. Čim je »Verigo« odposlal, se mu je stanje poslabšalo in odslej nima več jasnih trenutkov. Pri belem dnevu sanja o 12 apostoli, prepričan je, da je 12 let star, v loteriji stavi na številko 12, spi 12 ur dnevno, trdi, da ima nogo številko 12, prepričan je, da bo ob eksploziji 12. atomske bombe konec sveta, pravi, da stane črna kava 12 din itd.

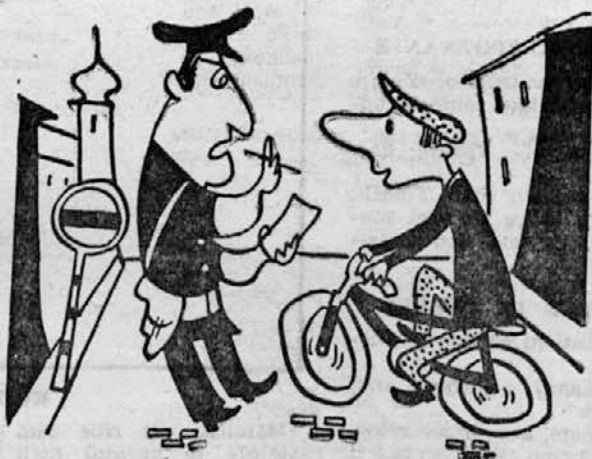
Ljudje, pozor! Omejite se pri izdatkih za tobak, kino itd.! Kajti »Verigo« je treba odposlati v dvanajstih izvodi dvanajstim svojim znancem in vseh 12 »Verig« je treba — frankirati!

»Veriga dobre sreče« je za človeštvo prava blagodat! Le gorje mu, kdor se ne drži njenih predpisov.

Z vzklikom »Blagor ubogim itd.« vas podpisani naproša, naj bi mu »Verige« ne pošiljali, ker ne spada v vrsto tistih, ki so vneti za bedarije.

Gumipeta

Neprijetno prvomajsko presenečenje

Kolesar: »Kako pa to — ali vi niste šli na prvomajski izlet?«

HUDE SKRBI

»Mica, kaj misliš, po čem bi prodala krompir?«

»Hm, mislim, da bi bilo 18 dinarjev za kilogram kar dovolj!«

»Si znorela?! Če ga bova ponujala tako poceni, ga vendar nihče ne bo hotel kupiti!«

(Op. uredništva: Posvečeno tistim združnim in nezdružnim prekupčevalcem na Dolenjskem, ki skrbijo za visoke cene na ta način, da ponujajo kmetovalcem za njihove poljske pridelke mnogo več, kot pa sami zahtevajo.)

GLIHA SKUP STRIHA

— Tale cesta od Starega trga na Sinji vrh je pa takšna, kot da bi bila pijana!

— Ne govori tako, sicer bo kdo dejal, da spravljaš cesto v zvezo s cestarjem!

— To ne, pač pa cestarja s cestol!

PROFESORSKA

— Zdravo, kako vam kaj gre? In vaša oče? Z njim sva bila dobro prijatelja!

— Na žalost, moj oče je že pred tremi leti umrl!

— Ah, tako — zato ga tako poredkoma vidim!

NEVARNO

— Očka, zakaj pa se zemlja vrti?

— Ti nepridiprav, kako pa si prišel do moje steklenice?

PEPA PIŠE JUCI

Draga Juca!

Prejšnji teden sem šla obiskat bolno teto pokojnega moža v Dekane. Toda brž sem jo popihala dalje, kajti slišala sem, da so pričeli tamkajšnji balinarji gojiti nov šport. Za tarče so si namreč izbrali kar glave gledalcev. Saj ti pravim, fantje imajo mnogo pametnih in izvirnih domislic in so res pravi mojstri tega novega načina balinjanja. Če ne bodo imeli nobenega konkurenta, bodo v bližnji bodočnosti osvojili državno prvenstvo, potem pa — hajd — v inozemstvo!

Veš, Juca, bila sem tudi v Ljubljani. Na poti domov pa sem v vlaku nekoliko zadremala. Ko sem se prebudila, se je po kupeju mogočno razlegala tista laška »Colomba bianca nera«. Prvi trenutek sem se močno prestrašila, kajti mislila sem, da me je vlak, medtem ko sem spala, potegnil tja v sosednjo Italijo in da že drvim proti Siciliji. Pa ni bilo tako hudo — še v Novo Gorico nisimo prispeli!

V Divači pa so mi gospodinje zaupale, da pričakujejo vsak čas znižanje cen mleku, ker je tudi okrajni vodovod v Kopru izdatno znižal cene — vodi za šloroko potrošnja!

Sprejmi lepe pozdrave od Tvoje — Pepel!

Po navadi je prihajal mol duh opolnoči v Ptuj. Pripeljal se je z letčim krožnikom na grad in jo mahnil v mesto. Zdaj so mi cestni pometaji preprečili te ponočne obiske. Sredi noči se spravi na delo in ves Ptuj je zavil v oblake prahu. Prah se vali po cestah, vdira skozi odprta okna Ptujčanov, zasipa trgovine in pekarnice, prodira v mesnice in še duhovi se umikajo, ker jih sili h kašljanju. Zadnjič sem pred prahom zbežal v drevored pred postajo in zasledil zanimiv lepak na kostanju. Novoustanovljeno gasilsko društvo v Seneših vabi na prvo veliko vrtno veselico. Ker bo Prvega maja nešteto veselje, bi to ne bilo nič čudnega, ampak program veselice je presenetljivo virtuozen. Dobesedno je nastanjeno: »Srečolov, ribolov, plezanje majskega drevesa, ameriški zatvor itd.« Zelo žal mi je, da ne bom mogel obiskati Seneš na dan te veselice. Res bi me zanimalo, kako bo plezalo majsko drevo, kako bodo ribarili in čepeli v »zatvoru«. Lepak končuje s pozdravom »Na pomoč!«, ki zveni kakor krik popačene slovenščine. — Srečen sem lahko, da me ni med živimi, ker mi neki ugleden mož grozi s smrtjo, če bom nadaljeval s pisanjem slabih šal, ki baje spravljajo uboge otročičke ob kruh, ker njih očetje frčijo iz služb zaradi mojih vicev. Bi res rad videl tisto ustanovo, ki je koga zavoljo mojih vrtic vrgla na cesto! Omenjeni možak ima pač več smisla za dober humor kakor za gradnjo gradbenih objektov. Sporočam mu, da moje pozemske ostanke lahko uniči, če jih prej ne bo tista kravica, ki se pase med grobovi. Lastnik kravice je preveč v zvezi s komunalnim podjetjem in se ga zato ni izonostranstva ne upamo omeniti, ker bi se lahko znesel nad našimi ubogimi kostmi.

MARTIN VOHLJAC, upokojenec v pokoju

OPOMIN

Spoštovani tovariši! Komu sem pred pol leta posodil tisoč dinarjev? Kdo mi je takrat obljubil, da bo vrnil ta denar po enem mesecu? In kdo mi jih še sedaj ni vrnil? Kdo je torej čisto navaden slepar, nesramna baraba in podel prevarant?

Vaš vdani Pepe Zvitorep!

NEHVALEZNOST

— Kaj, deset let sva si materjo pritrgovala od ust, da si lahko končal medicino! In sedaj, ko bi naj imel od tebe kakšno korist, mi že pri prvem pregledu prepo-veduješ piti in kaditi...

ATEK IN SINKO

Sinko: »Atek, zakaj se pa naša mama tako kisto drži, kadar pripravlja solato?«
Atek: »Zato ker sam je-sih nanjo vliva.«

Sinko: »Atek, zakaj se pa striček razburja zaradi po-cenitve železnice?«
Atek: »Zato, ker ga me-sečna vozovnica zdaj manj stane, kot ga bo pa po po-cenitvi.«

Sinko: »Atek, zakaj pa v Mariboru niti dve javni uri enako ne kažeta?«
Atek: »Ce bi vse enako kazale, bi se prehitro po-gruntalo, koliko je ura.«

PODEDOVANJE

Ko je slavní pisatelj Tho-mas Mann dobil Nobelovo nagrado za književnost, je šel na dopust v švicarske hribe. Tam je v razgovoru z gostilničarjem, pri kate-rem je stanoval, uverjen da ga vsi poznajo, dejal:

»Res je to zanimivo! Tudi moj sinko že piše pesmi!«
»Da, da,« je vzdihnil go-stilničar, »z današnjimi otroci je pač težava! Moj tudi ni nič boljši! Ze sedaj je divji lovec...«

PSEVDONIM

Dva literata prebirata skupno neko revijo. Pa pravi prvi:

»Tale France Vijolica piše lepe in občutene pe-smi.«

Drugi literat se zelo raz-veseli:

»To mi ugaja — Jože Vijolica je namreč moj psevdonim.«

Prvi se hitro znajde:

»Tvoj psevdonim? Se mi je takoj zdelo, kajti pesmi ritmično šepajo in tudi rime so slabe!«

TA MOŽAK

Je lahko zadovoljen! Dobro, prijetno in poceni je pre-spal ter se nahanil in napil v Turist hotelu v Mariboru. Delovni kolektiv gostin-skega podjetja

»TURIST HOTEL«
MARIBOR

čestita vsem delovnim lju-dem k delavskemu prazniku in se še nadalje priporoča vsem svojim gostom.

*Z nekaj dobre volje
pojde vse na bolje!*

To je geslo »Totega lista« in s tem geslom čestitamo vsem našim bralkam in bralcem

K PRAZNIKU 1. MAJA!

Uredništvo in uprava
»TOTEGA LISTA«

REPERTOAR

(Piše Cenča)

Oj, ti nesrečni dramski repertoar, izvoljencev izbranih sveta stvar! Ti mešanica klasike in kiča in zmedenosti stiline tožna priča. Gurmanom si ustregel z golo Ledo, kjer čuli filozofsko so besedo. »Za ljudstvo« švejk je norce bril pogumno in salutiral pred latrino strumno. Adijo klasika in veličina, simbol umetniški naj bo — latrina? Hram Talije poznamo kot svetišče! (Kako pa sodi v takle hram stranišče?)

»NA ŽALOSTI«

Kralj je ukazal dvorskemu norcu: »Povej mi kako šalo, toda brži!«
Norec se je uprl: »Danes sem prencumen in res ne morem povedati nobene!«
»Norec, zavedaj se, da si v službi!« ga je opozoril kralj. »Ali si morda mene, kralja, slišal kdajkoli tožiti: Danes ne morem vladati, ker sem prencumen!«
»Na žalost, ne!« se je odrezal norec.

EINSTEINOVO ODKRITJE

Dva resna možakarja sta se pogovarjala o vseh mogočih in nemogočih stvareh.
»Povejte mi,« je vprašal eden njiju, »kaj je to prav-zaprav: relativnostna teorija?«
»Hm,« se je zamislil drugi, »na primeru vam bom skušal pojasniti: če ste v družbi s kakim ljubkim de-kletom, vam mine en ura tako hitro kot ena minuta. Če pa sedite na razbeljenem štedilniku, tedaj se vam zdi ena minuta kot ena ura!«
»Kaj ne poveste! In to je odkril ta Einstein?!«

TRIJE GENERALI V VLADI

V bližini newyorškega obrežja sem srečala nekoliko okroglega pristaniškega delavca, ki je kar na lepem začel siliti vame:

— Hik, Miss, ali že veste, hik, da imamo sedaj vlado treh generalov?

Ker sem ga le debelo gledala, je s pomočjo prstov kar sam nadaljeval:

— General Eisenhower, hik, General Motors, hik, General Electric, hik!

DROBNA NOTICA

V ameriških časopisih je bila objavljena petvrstična vest:

»Odobren je denar za 116.000 križev, ki jih je armada naročila za padle vojake in za one, ki bodo še padli v korejski vojni.«

Vsota ni velika, toda ta izdatek bi vseeno lahko odpravili — s končanjem korejske vojne.

Dostojno obuter

za vsakega delovnega človeka, trpežno za delo, elegantno za zabavo in predvsem poceni — to je naše delo in obenem tudi naše voščilo k velikemu delav-skemu prazniku PRVEMU MAJU!

TOVARNA ČEVILJEV

MARIBOR, GREGORČICEVA 24

KOLORADSKI HROŠČ

Neki Poljak je vprašal svojega prijatelja:

»Ali veš za razliko med Poljakom in koloradskim hroščem?«

»No, razlika je v tem,« odgovori prijatelj, »kolo-radski hrošč je živalca in škodljivca...«

»Ne, razlike sploh ni. Obadva živita ob samem krompirju in se poleg tega bojita, da ju bodo zgrabili za vrat.«

Za ženo je najlepši dar
kolonjska voda
»CHAT NOIR«

PRVI PODVIG

Nekoč so imeli v Gospi-ču v Liki veliko gasilsko slovesnost, za katero so organizirali gasilsko četo v novih uniformah in z novo črpalko, ki pa nikakor ni hotela delovati. Vsi profe-sorji realke so se zaman trudili, da bi našli napako. Tedaj pa je stopil v vodo in začel brskati okrog se-salke Tesla, ki je takrat obiskoval nižjo gimnazijo. Profesor fizike ga je po-gledal in ves rdeč v obraz zakričal nanj:

»Beži, Nikola! Kaj se vrtiš tu? Marš, sicer te bom za ušesa!«

Vendar Tesla ni odnehal. Zato so se profesorji in člani gasilskega društva zapodili v vodo in ga ho-teli preteptati. Toda pre-pozno. Mali Nikola je prav tedaj našel napako, voda je brizgnila in profesorji, gasilci in ostali prireditelji so bili — mokri kot miši.

RAZGLAS

MED REDNIM DELOV-NIM ČASOM izgubljene ure razglajamo za neve-ljavne. Poštenega najdi-telja prosimo, naj jih vrne Zavodu za socialno zavarovanje v Slovenjem Gradcu pod označbo »Bi-rokracija na kvadrat«.

več kupoval na kredit!

Sedaj zberem raje doma na podstrešju in v kleti odpadke železa, kovin, tekstila, stekla in prazne stare steklenice ter jih prodam za dober denar trgov. podjetju za promet z odpadnim materialom

»SUROVINA«

v Mariboru v glavnem skladišču na Tržaški c. 95, ali v novo odprti postaji na Vodnikovem trgu 1. — Ti pa, če si iz Ljubljane, lahko napraviš isto pri po-družnici na Šmartinski ce-sti 22.

Obenem pa se pridružuje trg. podjetje »SUROVINA« čestitkam k velikemu de-lavskemu prazniku 1. maju vsem delovnim ljudem!

ŠPORTNIK KLJUŠE

IZ TVEGA IN DOMAČEGA LOGA

Poleg užitka v dovtipih, ki vam jih nudi »Toti list«, razvedri človeka tudi športni užitek, ki vam ga bo izdatno nudil **POKALNI ODBOJKARSKI TURNIR V SOBOTO IN NEDELJO 2. IN 3. MAJA NA ODBOJKARSKEM IGRISČU BRANIKA V LJUDSKEM VRTU V MARIBORU**. V borbo za pokal bodo posegla najboljša slovenska moštva **AOK (BIVŠI KRIM)** in **ZELEZNIČAR IZ LJUBLJANE**, **PARTIZAN IZ NOVEGA MESTA** ter **ZELEZNIČAR IN BRANIK IZ MARIBORA**.

RADAR

Branikov nogometni napad je dosegel na Reki poraz. Mogoče bo v prihodnje boljše, ker so napadalec sklenili, da si bodo za prihodnjo tekmo montirali na čevlje radar.

VZGOJNI OBJEKT

Na tekmi Odred-Zelezničar v Ljubljani je prišlo do ostrih in celo grobih startov. Pričakuje se, da bo nekaj igralcev dobilo po štiri mesece prepovedi igranja. Da ne bi bila tekma dolgočasna, so Zeleznikarji, po mnenju očividcev, uprizorili divjo gonjo za posamezniki Odredovega moštva po pravilih igre »Lovci in zajci«. V proslavo tega dogodka je bilo nato na igrišču trminutno prerekanje in nešportno obnašanje. Stadlon Zeleznikarja bo proglašen za vzgojni objekt naše mladine.

GLAVA IN REP

V hrvatsko-slovenski boksarski ligi se Odred, Zeleznikar in Branik borijo za zadnja tri mesta. Komaj sedaj vem, zakaj se reče hrvatsko-slovenska in ne slovensko-hrvatska boksarska liga. To je namreč zaradi tega, ker se vsaka stvar začne pri glavi in ne pri repu.

»KAMPELJCI«

Subotiški hokejski klub »Električna centrala« je sklenil dogovor, da bo gostoval v Zahodni Nemčiji 11 dni in odigral tamkaj v tem času 11 tekem. Ne poznam tega kluba, toda najbrž je to klub za hokej in shuševalno kuro. Vsekakor pa izgleda, da je klub iznašel novo metodo za znižanje stroškov potovanja: podnevi bodo igrali, ponoči pa potovali. Baje se v Zah. Nemčiji ljudje trgajo za vstopnice za zadnjo, to je enajsto tekmo. Na tej tekmi bo jugoslovanski hokej dosegel triumf, kajti naši športniki bodo proti Nemcem igrali z zaprtimi očmi.

— V redu, Pepo, zdaj pa streljaj!

LASJE IN LASULJA

Pred boksarskim srečanjem med Odredom in mariborskim Zeleznikarjem je Odredov boksar Košir imel pri tehtanju nekaj gramov več, kot zahteva njegova kategorija. Po tej ugotovitvi se mu tovariši na frizerski način pomagali, mu odstrigali šop las in dosegli predpisano težo. Proti temu dejanju pa ni vložil pritožbe frizerski sindikat zaradi šušmarstva, temveč Zeleznikar. To pa zaradi tega, ker je Košir zmagal. Športni forumi bodo sedaj

morali presoditi, ali spada šop las v Koširjevo bistvo ali ne. Škoda, da ni imel Košir lasulje, ker bi v tem primeru ne prišlo do v boks običajnega protesta.

USPEH

»Sport« poroča, da so naši rokoborci dosegli v Neaplju velik uspeh, ker se sploh niso plasirali v finale. Po tem poročilu so se naši športniki, ki potujejo po inozemstvu, oddahnili. Uspeh jim je zaježen.

V TEMI

Dva živinska tatova sta ponoči ukradla vola in ga takoj odgnala v bližnji gozd, da bi ga še v temi ubila.

Pa pravi prvi tat: »Ti ga boš držal za roge, jaz ga bom pa mahnil z batom po glavi.«

In moč zamahne — pa nič! Zamahne drugič — nič! Zamahne tretjič — spet nič!

Tedaj se pa oglasi drugi tat: »Čuj, Jaka, če me boš še enkrat, bom pa vola res spustil.«

PRIJETEN OBOUTEK

Tri priletne vdove sede na klopi pred hišo in modrujejo:

— Eh, zdaj imamo vse tri svoje može tam gori v nebesih!

— Oh no, vsaj vemo, kje so!

DOBROTA

Kmet Andrej dohiti s svojo vprego neznanca, ki nosi na ramah vrečo zrnja v milin.

— No, pa skoči zadaj na voz, da ne boš peš capljali! Čez nekaj časa pa se Andrej ozre in vidi, da neznanec še vedno drži vrečo v rokah.

— Kaj vreče ne boš odložil na voz?

— Kaj ste tako dobri, da boste tudi vrečo peljali?

NARAVNO

Lojzek in Franček sedita z materjo pri skledi ajdovih štrukljev. Mlajši, Lojzek, si izbere največji kos. »Lojzek!« poseže vmes mati. »Pusti, no, večji kos Frančku, ki je dve leti starejši od tebe in mu zato pripada.«

Lojzek pa: »Naa, zato je pa Franček dve leti prej jedel štruklje kot jaz!«

ZOB ZA ZOB

Mož in žena sta se tako sprla, da sta si najnujnejše le pisala na listke. Tako je nekega večera mož zapisal: »Jutri me zbudi ob pol šestih.«

Ko se je zjutraj zbudil, je bila ura osem. Divje se je zadri na ženo, ki pa mu je hitro pomolila pod nos listek:

»Ura je pol šestih, vstani!«

VELIKA UGANKA

PRVI STADIJ

— Milče, ali mi daš eno cigareto?

— Pa si rekel, da ne boš več kadil!

— Seveda! Zdaj sem v prvem stadiju: nehal sem jih kupovati!

VELIKA IZGUBA

Gost sobarici: »Ali niste morda našli v moji postelji bolho?«

Sobarica: »Zal, ne! Od kdaj jo pa pogrešate?«

MILIJONARJEVA OPOROKA

Neki milijonar je imel krasno, a zelo potratno ženo. Ko je umiral, je brez vsakih pridržkov in omejitev zapustil svoje milijone njej. Odvetnik, ki je na njegov diktat pisal oporo, pa je menil, da ga le mora opozoriti:

»Če ji boste zapustili ves svoj denar, je skoraj gotovo, da se bo kmalu spet omožila.«

Umirajoči milijonar pa mu je dobrovoljno odvrnil: »Če se bo, potem bo njen bodoči mož te solde krvavo potreboval!«

MAJHNA POMOTA

V Liverpoolu je nek mornar stopil tako natreškan iz bara, da se je kljub naliivu stegnil kolikor je bil dolg in širok sredi ceste in zasmrčal. Ko ga je policaj hotel dvigniti in spraviti pod streho, je mornar odprl oči in dejal:

— Kar pustite me, rešite najprej ženske in otroke! Zame se nikar ne bojte, jaz znam plavati!

BOČI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

V VI. Totem natečaju športnega značaja je narobe uganilo vseh dvanaest rezultatov 19 reševalcev. Nagrado 6000 din si bo zato razdelilo 10 udeležencev, ki jih je določil žreb. To so: **Hameršek Branko**, Desternik, Placar 16, Lederer Pavel, Maribor, Aškerčeva 16, Duh Sonja, Maribor, Vetrinjska 12, Lillja Bogomil, Postojna, Kolodvorska 10, Kuhar Janez, Puconci 30, Lepenik Anton, Maribor, Dravska 8, Drobne Jože, Maribor-Pobrežje, Govajčeva 17, Jarčič Drago, Bresternica 51, Predan Eva, Celje, Mariborska 25, Zupane Ivan, Store 20, Samski dom.

NAS TOTI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

je vzbudil takšno zanimanje, da so se pri tem pokazale prav vse škodljive posledice športne stave: igralske strasti so zajele staro in mlado, debelo in suho, samsko in oženjeno; študenti so se pozabili učiti, profesorji pisati fajfe, uradniki pisati akte, baletke dvigati noge in celo nergači so pozabili nergati. Zato smo sklenili ukiniti naš športni natečaj, da bi dali tako vsem tem navdušenim športnikom priliko udejstvovati se v — stavah, če bo športna stava ali ne!

Pri tem pa želimo vsem tistim, ki pri nas niso zadeli — več sreče!